

Shanghai Bicycle Corporation (Group)  
vastaan  
Euroopan unionin neuvosto

Polkumyynti — Valtiojohtoisen kaupankäynnin maat — Samankaltainen tuote —  
Yksilöllinen kohtelu — Polkumyyntimarginaalin laskeminen

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio (laajennettu viides  
jaosto) 25.9.1997 ..... II - 1389

Tuomion tiivistelmä

- 1. Kumoamiskanne — Asiavaltuus — Oikeushenkilön käsite — Kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöllisyys tai yhteisön toimielimet tunnustavat itsenäiseksi oikeudelliseksi yksiköksi  
(EY:n perustamissopimuksen 173 artikla; yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 38 artiklan 5 kohdan a alakohhta; yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 5 kohdan a alakohhta)*
- 2. Kumoamiskanne — Luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt — Suoraan ja erikseen luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä koskevat toimet — Asetus, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulli — Vientiä kolmannesta maasta harjoittava yritys, jota tutkimus on koskenut ja joka on osallistunut tutkimukseen  
(EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljäs kohta)*

3. *Yhteinen kauppapolitiikka — Polkumyynniltä suojautuminen — Polkumyynnimarginaali — Normaaliarvon määrittäminen — Tuonti muusta kuin markkinatalousmaasta — Samankaltaisten tuotteiden määrittäminen — Otanta — Yhteisön toimielinten tarkintavalta — Tuomioistuinten harjoittama valvonta — Rajat*  
(Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 2 artiklan 5, 12 ja 13 kohta)
4. *Yhteinen kauppapolitiikka — Polkumyynniltä suojautuminen — Polkumyynnitullien vahvistaminen — Kaikkea tuontia muusta kuin markkinatalousmaasta koskevan yhtenäisen polkumyynnitullin käyttöönotto — Laillisuus — Edellytykset*  
(Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 2 artiklan 5, 9, 13 ja 14 kohta sekä 13 artiklan 3 kohta)
5. *Yhteinen kauppapolitiikka — Polkumyynniltä suojautuminen — Polkumyynnitullien vahvistaminen — Vientiä muusta kuin markkinatalousmaasta harjoittavien yritysten yksilöllinen kohtelu — Edellytykset — Näyttö yritysten riippumattomuudesta valtioon nähden — Yhteisön toimielinten tarkintavalta — Tuomioistuinten harjoittama valvonta — Rajat*  
(Neuvoston asetus (ETY) N:o 2423/88)
6. *Yhteisön oikeus — Periaatteet — Puolustautumisoikeuksien noudattaminen hallinnollisissa menettelyissä — Polkumyynti — Yhteisön toimielinten velvollisuus tyydyttää epäilyksenalaisien yritysten tietojen saantia koskevat vaatimukset — Rajat*  
(EY:n perustamissopimuksen 214 artikla; neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 7 artiklan 4 kohdan b alakohhta ja 8 artiklan 2 sekä 3 kohta)

1. Sellaisen kumoamiskanteen tutkittavaksi ottaminen, jonka tietty taloudellinen yksikkö on pannut vireille EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla, edellyttää ensiksikin, että kyseinen yksikkö on oikeushenkilö. Yhteisön oikeusjärjestelmässä kantajan katsotaan olevan oikeushenkilö, jos se on perustamiseensa sovellettavan lainsäädännön mukaan saanut oikeushenkilöllisyyden tai jos yhteisön toimielimet ovat kohdelleet sitä itsenäisenä oikeudellisenä yksikkönä.

Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 38 artiklan 5 kohdan a alakohdassa ja yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten työjärjestyksen 44 artiklan 5 kohdan a alakohdassa määrätään

tältä osin, että yksityisoikeudellisen oikeushenkilön on liitettävä kannekirjelmäänsä yhtiöjärjestys tai äskettäin annettu ote kaupparekisteristä taikka äskettäin annettu yhdistysrekisteriote tai muu selvitys siitä, että kantaja on oikeushenkilönä olemassa. Näiden määräysten vaatimukset täyttävä selvitys yksikön oikeushenkilöllisyydestä on kaupparekisteriote, joka osoittaa, että kantaja on rekisteröity Kiinan kansantasavallan tunnustamaksi lakisääteiseksi oikeushenkilöksi (corporate legal person), jolla Kiinan oikeuden mukaan on oikeushenkilöllisyys.

Oikeushenkilön itsenäistä oikeushenkilöllisyyttä ei missään tapauksessa voida kiis-

tää, jos yhteisön toimielimet ovat kohdelleet sitä tällaisena kanteen kohteena olevan päätöksen tekemistä edeltäneen hallinnollisen menettelyn aikana.

yritysten osalta, ei pidä olla vaikutusta polkumyynitullin kohteeksi joutuneiden yksityisten yritysten oikeussuojaan.

2. Vaikka polkumyyniasetukset ovatkin perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa määrättyjen edellytysten näkökulmasta luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan siinä mielessä normatiivisia, että niitä sovelletaan yleisesti niihin taloudellisiin toimijoihin, joita ne koskevat, tämä ei silti ole esteenä sille, että niiden säännökset voivat koskea erikseen tiettyjä taloudellisia toimijoita.

Asetus polkumyynitullin käyttöönottamisesta koskee erikseen sellaista yritystä, jonka tuotteisiin polkumyynitulli kohdistuu, joka on mahdollisuuksiensa mukaan osallistunut hallinnolliseen menettelyyn ja jonka osallisuutta on nimenomaisesti tarkoitettu kanteen kohteena olevassa asetuksessa.

Säädökset, joilla otetaan käyttöön polkumyynitulleja, koskevat näin ollen suoraan ja erikseen sellaisia tuotanto- ja vientiyrityksiä, jotka voivat osoittaa, että ne on yksilöity komission tai neuvoston säädöksissä tai että valmistelevat tutkimukset ovat koskeneet niitä, ja yleisemmin ilmaistuna jokaista taloudellista toimijaa, joka voi osoittaa sellaisten sille tunnusomaisten erityispiirteiden olemassaolon, joiden perusteella se crottuu kyseisen toimenpiteen osalta kaikista muista taloudellisista toimijoista.

Kyseisen asetuksen on lisäksi katsottava koskevan tätä samaa yritystä myös suoraan, sillä siinä veloitetaan jäsenvaltioiden tulliviranomaiset kantamaan käyttöönottettu tulli jättämättä niille minkäänlaista harkintavalttaa.

Sillä seikalla, että kysymyksessä oleva polkumyynitulli on yhtenäinen ja otettu käyttöön tietyn valtion eikä yksittäisten

3. Määriteltäessä muusta kuin markkinatalousmaasta peräisin olevan tuonnin osalta normaaliarvon laskemista varten perusasetuksen N:o 2423/88 2 artiklan 5 ja 12 kohdan mukaisesti samankaltaisia tuotteita on kysymys sellaisesta tilanteesta, jossa yhteisön toimielimillä on laaja harkintavaltta monitahoisia taloudellisia tilanteita eriteltäessä. Yhteisön toimielimille on annettu perusasetuksen 2 artiklan 13 kohdassa samanlainen laaja

harkintavalta otantamenetelmien käyttämisestä päätettäessä.

Tällaisen harkintavallan käytön oikeudellisen valvonnan on kohdistuttava vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole päätöksenteossa arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin.

4. Käytäntö, jonka seurauksena otetaan käyttöön koko maata koskeva yhtenäinen polkumyöntitulli, ei ole vastoin perusasetuksen N:o 2423/88 sanamuotoa, tavoitetta eikä henkeä, jos tämä käytäntö on välttämätön yhteisön suojautumiseksi polkumyönniltä ja suojatoimenpiteiden kiertämiseltä.

Perusasetuksessa ei nimittäin ole ainoatakaan säännöstä, jossa kielletäisiin ottamasta käyttöön yhtenäistä polkumyöntitullia valtiojohtoisen kaupankäynnin maiden osalta:

- asetuksen 2 artiklan 5 kohdassa vain osoitetaan ne perusteet, joilla normaaliarvo määritetään muista kuin markkinatalousmaista peräisin olevan tuonnin osalta;

- asetuksen 2 artiklan 9 kohta koskee ainoastaan hintojen vertailukelpoisuutta ja tarkistuksia, joiden tarkoituksena on ottaa huomioon tähän vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot;

- se seikka, että 2 artiklan 13 kohdassa säädetään, että hintojen vaihdellessa vientihintoja verrataan periaatteessa normaaliarvoon liiketoimi liiketoimelta, ei merkitse sitä, ettei yhtenäistä polkumyöntitullia voida ottaa käyttöön;

- GATTin polkumyönnin vastaisen säännösten 8 artiklan 3 kohdassa samoin kuin perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdassakaan ei kielletä yhtenäisen polkumyöntitullin käyttöönottoa eikä vaadita polkumyöntimarginaalin laskemista erikseen kullekin viejälle; niissä edellytetään yksinomaan tullin määrän ja polkumyöntimarginaalin riippuvan toisistaan silloinkin, kun ne on määritetty yhtenäisesti;

- vaikka perusasetuksen 2 artiklan 14 kohdassa (a alakohta) polkumyöntimarginaali määritelläänkin määräksi, jolla normaaliarvo on vientihintaa suurempi, kyseisessä kohdassa (b alakohta) säädetään kuitenkin, että jos polkumyöntimarginaalit vaihtelevat, voidaan vahvistaa painotetut keskiarvot.

— vaikka lopuksi sekä perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan säännöksen — jossa säädetään, että polkumyynnin vastaisissa asetuksissa yksilöidään erityisesti käyttöön otettavan tullin määrä ja laji, kyseinen tuote, alkuperä tai viejää, toimittajan nimi, jos mahdollista, sekä ne syyt, joihin asetukset perustuvat — rakenteesta että sen tavoitteesta ilmenee, että velvollisuudesta yksilöidä tavarantoimittajan nimi periaatteessa seuraa myös velvollisuus vahvistaa jokaisen toimittajan osalta erityinen polkumyyntitulli, lainsäätäjä on kuitenkin nimenomaisesti rajannut tämän yksilöimisvelvollisuuden vain tapauksiin, joissa sen noudattaminen on mahdollista; jokaisen tavarantoimittajan nimeä ei olekaan mahdollista yksilöidä, jos polkumyyntitullien kiertämisvaaran välttämiseksi on tarpeen ottaa käyttöön koko maata koskeva yhtenäinen polkumyyntitulli, kuten valtiojohtaisen kaupankäynnin maiden osalta muun muassa silloin, kun yhteisön toimielimet eivät asianomaisten viejien asemaa tutkittuaan ole vakuuttuneita siitä, että nämä toimivat valtiosta riippumattomasti.

Perusasetuksen tavoitteena on muun muassa suojata yhteisöä polkumyynnillä tapahtavalta tuonnilta. Vaikka asetuksen hengen osalta useista säännöksistä ilmenee, että normaaliarvo ja vientihinnat on tavallisesti vahvistettava yksilöllisesti ja viejäkohtaisesti, tämä ei merkitse sitä, että yhteisön toimielinten velvollisuutena olisi tehdä näin jokaisessa tapauksessa tai ottaa käyttöön kutakin viejää koskeva yksilöllinen polkumyyntitulli. Asetuksen hengen perusteella yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta ratkaistessa, milloin

asianomaisten viejien yksilöllinen kohtelu on asianmukaisinta. Tämä ilmenee muun muassa perusasetuksen 2 artiklan 14 kohdan b alakohdasta ja 13 artiklan 2 kohdasta, joiden perusteella yhteisön toimielimet voivat vahvistaa polkumyyntimarginaalien painotetun keskiarvon ja siis yhtenäisen polkumyyntimarginaalin koko maalle samoin kuin ottaa käyttöön tätä maata koskevan yhtenäisen polkumyyntitullin.

5. Sen kysymyksen ratkaiseminen, toimiiko valtiojohtaisen kaupankäynnin maan vienninharjoittaja riittävän riippumattomasti suhteessa valtioon, jotta sitä olisi polkumyynnin vastaisessa menettelyssä kohdeltava yksilöllisesti, edellyttää monitahoisten, samanaikaisesti taloudellisten, poliittisten ja oikeudellisten tosiseikkojen arviointia.

Tältä osin — kuten monitahoisissa taloudellisissa kysymyksissä — yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta arvioidessa tosiasiallista poliittista ja oikeudellista tilannetta valtiojohtaisen kaupankäynnin maassa; tämän harkintavallan käytön oikeudellisen valvonnan on kohdistuttava vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole päätöksentekossa arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin.

6. Polkumyynnitullin käyttöönottamista edeltävän kaltaisen hallinnollisen menettelyn yhteydessä puolustautumisoikeuksiin on kiinnitetty riittävästi huomiota, kun yrityksellä, jonka etua asia koskee, on menettelyn aikana ollut asianmukainen tilaisuus esittää kantansa asiassa esiintuotujen tosiseikkojen, näkökohtien ja mahdollisesti kertyneiden asiakirjojen todenmukaisuudesta sekä merkityksestä asian kannalta.

Komissiolle kuuluva tiedonantovelvollisuus on kuitenkin sovitettava yhteen

luottamuksellisten tietojen ilmaisemiskielon kanssa, joka seuraa toisaalta perusasetuksen 8 artiklan 2 kohdasta, jossa säädetään, että yhteisön toimielimet tai jäsenvaltiot samoin kuin niiden palveluksessa olevat eivät saa ilmaista tätä asetusta sovellettaessa saamiaan tietoja, joita tiedot toimittanut on pyytänyt käsittelemään luottamuksellisina, ilman viimeksi mainitun nimenomaisesti antamaa lupaa, ja toisaalta perustamissopimuksen 214 artiklasta sekä perusasetuksen 8 artiklan 3 kohdasta, joiden mukaan yhteisön toimielimet voivat katsoa tietyt tiedot luottamuksellisiksi, jos niiden ilmaiseminen on omiaan aiheuttamaan huomattavia haitallisia seuraamuksia sille, joka on toimittanut ne tai toiminut tietolähteenä.